

Kedves elsős joghallgatók!

Már bizonyára hallottátok, hogy most zajlanak a kari Hallgatói Önkormányzat ez évi választásai, melynek keretében minden évfolyam küldöttest választ magának. Valószínűleg találkoztatok is pár hallgatótársatokkal, akik a Vécsey előadóban járkáltak fel alá néhány aláírás megszerzésének reményében. Az egyik a 6 pályázó közül természetesen én voltam. Ezúton is köszönöm szépen mindenkinek, aki

segített. Abban a néhány órában, míg a jelölőívemmel járkáltam, kaptam néhány kedves szót illetve pár jó kérdést is. Miért akarok HÖK-ös lenni? Mi a jó benne? Mit csinálnék, ha bekerülnék a csapatba? Ezekre a kérdésekre próbálok meg itt és most választ adni.

Előbb szólnék pár szót magamról, ha megengeditek. A nevem Andrikó Imre, szóval már születésemmel bekerültem abba az „elit” klubba, akiket mindig kijavít az autocorrect, ha magyar órára hivatalos levelet akarnak írni. Ugyanúgy 19 éves vagyok, mint az évfolyam nagy része, illetve én is első diplomám megszerzésére vállalkozom az ELTE jogi karán. Immáron már ugyanennyi ideje élek egy meglehetősen kicsi szatmári faluban, aminek elég vicces neve van, így JAD-on is inkább a debreceni önkormányzat rendeleteiben mélyedtem el. Az általános iskola elvégzése után egy debreceni gimnázium magyar-angol két tanítási nyelvű tagozatán töltöttem pár évet, ami életem egyik legjobb élménye volt. Ekkor érkeztem igazán, hogy kinyílt a világ. A gimis éveim alatt egy rövid ideig cserediák is voltam az USA-ban, illetve az érettségimét is két nyelven szereztem meg.

Talán 3-4 évvel ezelőtt döntöttem el, hogy ügyvéd szeretnék lenni, és ekkor találtam rá az ELTE Állam és Jogtudományi Karára. A februári nyílt nap után már „nem volt megállás” és megjelöltem első helyen a jogász képzést. A Hallgatói Önkormányzattal is ott kerültem először kapcsolatba. Néhány kedves sráccal beszélgettem arról, hogy mivel is foglalkoznak a HÖK keretein belül, és annyira meggyőzőek voltak, hogy szeptemberben már azzal a szándékkal léptem át ismét az egyetem kapuit, hogy én is tagja szeretnék lenni ennek a csapatnak.

Az itt töltött nagyjából 2 hónap alatt még nem ismertem meg a kari élet minden egyes mozzanatát, ezért kellően átfogó programmal még nem készülhettem számotokra. Helyette

inkább megosztanám veletek, hogy milyenek is láttam ezt az időt, illetve milyen tapasztalatokkal gazdagodtam eddig.

Az első igazán ÁJK-s élményem az mindenképpen az ON volt. Élénken él bennem a kép, hogy amikor hétfő reggel megérkeztem a Nyugati Pályaudvarra, nem sok választott el attól, hogy az első induló IC-vel haza is menjek. Erőt vettem magamon, felszálltam a 3-as metróra és végigcsináltam azt a három napot. Már elsütöttem azt a terminust, hogy „életem legjobb döntése”, de minden bizonnyal ez is versenybe száll a címért. A csoportom egyből megtalálta a közös hangot, és szerintem csak hálás lehetek azért, hogy ismét egy ilyen közösség tagja lehetek. A mentoraim szintén fantasztikusak. Egy dolgot már biztos tanultam tőlük, hogy a Mentorprogramnak igen is van jogosultsága ezen a karon. Annyira megtetszett ez a közeg amit megmutattak, hogy mindenkit csak bátorítani tudok arra, hogy jelentkezzen közéjük.

Mindezekon kívül is annyi jó dologról tudnék beszélni, hogy szerintem bőven túlmennék a rendelkezésre álló helyemen. A későbbiekre csak azt tudom ígérni, hogy a maximumot beleadva igyekszem a lehető legtöbbet kihozni az évfolyam képviselői tisztségből. A megtisztelő figyelmeteket köszönöm, és minden jót kívánok Nektek az előttünk álló évekre!